

Publicerad 2010-11-01 05:21 av you, always

Av alla världens idioter står du först i kön

Blyertsen har börjat blekna konstaterade jag när jag hittade ett brev jag borde ha slängt bort. Det fanns inte en sanning skriven här. Ord efter ord rev sönder mig och tillslut krashade jag in i väggen som ett pappersflygplan. Hur kunde jag var så blind? Blind för de lögner du fick mig att tro på, hur du markerade mitt ALLT och sedan tryckte på delete, det var som om du bara en dag vaknade och bestämde dig för att sluta älska mig. Det kanske var så. Ibland undrar jag hur det hade varit om jag inte träffat dig då för 2 år, 9 månader och 28 dagar sen. Om jag mist min oskuld till någon på fyllan istället till min första kärlek. Om jag någonsin upplevt att vara älskad för precis den jag är. Om jag saknat ihjäl mig när du var ifrån mig. Om våran låt hade blivit min och någon annans. Om jag hade legat under en stjärnklar himmel med någon annan medan han tyst viskade mig de finaste orden i världen och jag tänkte att om jag dog just i det ögonblicket skulle jag dö lycklig. Jag saknar dig mer och mer för varje dag som går och jag börjar göra fel och tror att vi gjorde fel i att släppa taget. Alla fina stunder övervinner de dåliga tänker jag medan jag läser vidare i brevet. Längst ner har du skrivit "Jag älskar dig mest i hela världen, du och jag föralltid, hjärtat." Jag hatar hur du strykit under föralltid och jag vill slå dig i ansiktet för att det här är ditt fel. En gång för alla, det här är ditt fel. DITT. Även om du bad om ursäkt tusen gånger och var villig att göra allt för göra saker och ting bra igen kommer du alltid vara den idiot som låg med den där storbystade blondinen på danmarksfärjan'.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren you, always med Poeter.se id #33140 innehar upphovsrätten